

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

دانشکده کشاورزی

بخش مهندسی بیوتکنولوژی

پایان نامه برای دریافت درجه کارشناسی ارشد رشته مهندسی بیوتکنولوژی

جداسازی بخشی از ژن SOS_1 از گیاه کالارگراس (*Leotochloa fusca*) و بررسی برخی معیارهای فیزیولوژیکی آن در پاسخ به تنش شوری

مؤلف:

بنفشه طاهری نیا

استاد راهنما:

دکتر حمیدرضا کاوسی

بهمن ماه ۱۳۹۱

این پایان نامه به عنوان یکی از شرایط درجه کارشناسی ارشد به

بخش بیوتکنولوژی

دانشکده کشاورزی

دانشگاه شهید باهنر کرمان

تسلیم شده است و هیچگونه مدرکی به عنوان فراغت از تحصیل دوره مزبور شناخته نمی شود.

دانشجو: بنفشه طاهری نیا

استاد راهنمای اول: دکتر حمیدرضا کاوسی

داور ۱: دکتر جعفر ذوالعلی

داور ۲: دکتر شهرام پورسیدی

نماینده تحصیلات تکمیلی دانشکده: دکتر مهدیه اسدی

معاون آموزشی و پژوهشی دانشکده: دکتر مجید رحیم پور

حق چاپ محفوظ و مخصوص به دانشگاه شهید باهنر کرمان است.

تقدیم به پدر و مادرم

خدای را بسی شاکرم که از روی کرم، پدر و مادری فداکار نصیبم ساخته تا در سایه درخت
پر بار وجودشان بیسایم و از ریشه آنها شاخ و برگ گیرم و از سایه وجودشان در راه کسب علم و
دانش تلاش نمایم. والدینی که بودنشان تاج افتخاری است بر سرم و نامشان دلیلی است بر بودنم،
چرا که این دو وجود، پس از پروردگار، مایه هستی ام بوده‌اند، دستم را گرفتند و راه رفتن در این
وادی زندگی پر از فراز و نشیب را به من آموختند. آموزگارانی که برایم زندگی، بودن و انسان
بودن را معنا کردند.

تشکر و قدردانی:

پروردگارا

تو را سپاس، به خاطر آنچه که به نام هستی به ما دادی

تو را سپاس، که دوست داشتن و عاطفه را در قلبمان به وسعت دریا نهاده‌ای

خداوندا، تو را شاکریم که گنجینه عقل و قدرت تفکر و تدبیر را دادی تا به واسطه‌ی آن آدمی، انسان شود و در دریای عشق به تو پروردگارم، خود را به امواج خروشان هستی بسپارد و جاوید گردد.

بر خود واجب می‌دانم که از آقای دکتر کاوسی در خصوص انجام این پایان‌نامه تقدیر و تشکر نمایم.

از اساتید محترم جناب آقای دکتر ذوالعلی و جناب آقای دکتر پورسیدی که زحمت مطالعه و داوری این رساله را بر عهده داشتند، سپاس گزارم. آشنایی با این بزرگواران در طی این مدت، مایه خرسندی و افتخار اینجانب می‌باشد.

با تقدیر و درود فراوان خدمت پدر و مادر بسیار عزیز، دلسوز و فداکارم که پیوسته جرعه‌نوش جام تعلیم و تربیت، فضیلت و انسانیت آنها بوده‌ام و همواره چراغ وجودشان روشنگر راه من در سختی‌ها و مشکلات بوده است. و سپاس بیکران بر همدلی و همراهی و همگامی برادر دلسوزم که مرا صمیمانه و مشفقانه یاری داده‌اند. و با تشکر خالصانه خدمت دوستان گرانمایه و همه کسانی که به نوعی مرا در به انجام رساندن این مهم یاری نموده‌اند.

چکیده:

تنش شوری از مهمترین تنش‌های غیرزیستی است که اثرات زیان‌باری بر عملکرد گیاه و کیفیت محصول دارد، هالوفیت‌ها که حدود ۱٪ پوشش گیاهی جهان را تشکیل می‌دهند، گیاهانی هستند که برای تولیدمثل در شرایط محیطی در جایی که غلظت شوری در حدود دو بیست میلی‌مولار نمک و یا بیشتر می‌باشد، سازگاری پیدا کرده‌اند. کالارگراس گیاهی هالوفیت با نام علمی *Leptochloa fusca* (L.) Kunth متعلق به خانواده Poaceae یا Gramineae می‌باشد که نمک اضافی را از طریق غدد نمکی سطح برگ دفع می‌کند. مکانیسم‌های تحمل به تنش شوری در هالوفیت‌ها شامل:

جای‌گذاری نمک، غدد نمکی، شادابی، تولید اسمولیت، انتقال انتخابی، تنظیم انتقال سدیم به اندام هوایی، پاسخ‌های جوانه زنی، پاسخ‌های آنزیمی، سازش اسمزی و ترشح نمک می‌باشد. مسیر SOS یکی از مسیرهای مهم دفاعی گیاهی در برابر تنش شوری محسوب می‌شود، یکی از ژن‌های مهم در این مسیر ژن SOS_1 می‌باشد که این ژن کدکننده یک آنتی‌پورتر Na^+/H^+ است که سبب انتقال یون سدیم از سی‌توپلاسم به فضای خارج سلولی می‌شود. در این مطالعه جداسازی بخشی از ژن کدکننده آنتی‌پورتر Na^+/H^+ غشاء پلاسما از گیاه کالارگراس و بررسی برخی از پارامترهای بیوشیمیایی در پاسخ به تنش شوری انجام شد، بر اساس مشاهدات بدست آمده از اندازه‌گیری پارامترهای بیوشیمیایی می‌توان نتیجه گرفت که گیاه کالارگراس می‌تواند نمک بیش از ۳۰۰ میلی‌مولار را نمی‌تواند تحمل کند.

کلمات کلیدی: SOS_1 ، تنش شوری، میزان نمک، فعالیت‌های آنزیمی و غیر آنزیمی.

فصل اول: مقدمه

۱-۱ مقدمه ۲

فصل دوم: مروری بر منابع

۱-۲-۱ مقدمه‌ای بر معرفی گیاه کالارگراس ۶

۲-۲-۲ تعریف تنش و دسته بندی تنش ها ۸

۳-۲-۳ تنش شوری و شوری خاک ۸

۴-۲-۴ مبانی اصلی برای سمیت Na^+ ۱۶

۵-۲-۵ هالوفیت ها ۱۷

۶-۲-۶ کشت گیاهان هالوفیت در شرایط تنش شوری ۱۸

۷-۲-۷ مکانیسم های تحمل به تنش شوری هالوفیت ها ۱۹

۱-۷-۲-۱ ترشح نمک ۲۰

۲-۷-۲-۲ ریزش ۲۰

۳-۷-۲-۳ شادابی ۲۱

۴-۷-۲-۴ سنتز محلول های سازگار (اسمولیت ها) ۲۱

۱-۴-۷-۲-۱ پرولین ۲۱

۲-۴-۷-۲-۲ گلی سین بتائین ۲۲

۵-۷-۲-۵ پاسخ های جوانه زنی ۲۲

- ۲۳..... ۶-۷-۲- غددنمکی
- ۲۳..... ۱-۶-۷-۲- ساختار غددنمکی و ورود نمک به غدد
- ۲۴..... ۷-۷-۲- جایگذاری داخل سلولی
- ۲۴..... ۸-۷-۲- تنظیم انتقال Na^+ به اندام هوایی
- ۲۵..... ۹-۷-۲- خروج Na^+ از ریشه
- ۲۵..... ۸-۲- مکانیسم دفع نمک در خانواده گرامینه
- ۲۷..... ۹-۲- مکانیسم فیزیولوژیکی ترشح نمک در کالارگراس
- ۲۷..... ۱۰-۲- مسیر SOS
- ۲۹..... ۱۱-۲- تحقیقات انجام شده
- ۳۱..... ۱۲-۲- پاسخ‌های دفاعی در برابر تنش اکسیداتیو
- ۳۱..... ۱-۱۲-۲- کاتالاز
- ۳۲..... ۲-۱۲-۲- پراکسیدازها
- ۳۲..... ۱۳-۲- مکانیسم‌های غیرآنزیمی
- ۳۲..... ۱-۱۳-۲- کاروتنوئیدها

فصل سوم: مواد و روش‌ها

- ۳۵..... ۱-۳- مواد گیاهی
- ۳۵..... ۲-۳- جداسازی قطعه داخلی ژن SOS_1
- ۳۵..... ۱-۲-۳- استخراج RNA
- ۳۵..... ۱-۱-۲-۳- بررسی کمی و کیفی RNA استخراج شده
- ۳۵..... ۲-۱-۲-۳- ساخت DNA مکمل (cDNA)
- ۳۶..... ۳-۳- واکنش PCR

۳۸.....	۴-۳ طراحی آغازگر
۳۸.....	۵-۳ آماده سازی نمونه‌ها جهت تعیین توالی نوکلئوتید
۳۸.....	۶-۳ اندازه گیری مقدار رنگیزه‌های گیاهی و آنزیم‌ها
۳۸.....	۱-۶-۳ سنجش مقدار کلروفیل و کاروتنوئید
۳۹.....	۲-۶-۳ سنجش فعالیت آنزیم کاتالاز
۳۹.....	۳-۶-۳ سنجش فعالیت آنزیم پراکسیداز
فصل چهارم: نتایج و بحث	
۴۱.....	۱-۴ تعیین توالی قطعه داخلی ژن SOS ₁ جدا سازی شده از کالارگراس
۴۲.....	۲-۴ توالی نوکلئوتیدی ژن SOS ₁
۴۳.....	۳-۴ توالی اسید آمینه ژن SOS ₁
۴۳.....	۴-۴ تعیین کیفیت و کمیت RNA استخراج شده
۴۳.....	۵-۴ نتیجه هم‌ردیفی چند گانه
۴۶.....	۶-۴ اندازه گیری میزان کلروفیل a، کلروفیل b، کلروفیل کل:
۴۷.....	۷-۴ بررسی اثرات متقابل تیمارهای زمان و شوری بر میزان کلروفیل a، b و کلروفیل کل
۵۲.....	۸-۴ اندازه گیری میزان کاروتنوئید و بررسی اثر متقابل زمان و شوری بر میزان کاروتنوئید
۵۵.....	۹-۴ میزان فعالیت کاتالاز و پراکسیداز طی اعمال تنش در گیاه کالارگراس
۵۱.....	۱۰-۴ بررسی اثر متقابل تیمارهای زمان و شوری بر میزان آنزیم کاتالاز و پراکسیداز
۵۷.....	پیشنهادات
۵۸.....	منابع

فصل اول

مقدمه

جمعیت ساکن کره زمین در حال حاضر ۶ میلیارد نفر می‌باشد که با رشد ۱/۷٪ در حال افزایش است. برای تأمین غذای مورد نیاز جمعیت رو به رشد کره زمین، بایستی سطح زیر کشت در واحد سطح را بالا برد و از ضایعات و تلفات محصولات کشاورزی نیز جلوگیری بعمل آورد. گیاهان در طول دوره رشد با انواع مختلفی از تنش‌ها مواجه می‌باشند که تنش شوری یکی از گسترده‌ترین تنش‌های خسارت‌زای مناطق خشک و نیمه‌خشک بوده، ولی در مناطق نیمه‌مرطوب نیز وجود دارد. بیش از ۸۰۰ میلیون هکتار از خشکی‌های سرتاسر دنیا تحت تأثیر نمک قرار دارند، هم به صورت شوری (۳۹۷ میلیون هکتار) یا شرایط متأثر از شوری (۴۳۴ میلیون هکتار) (فائو^۱، ۲۰۰۵). این میزان بیش از ۶٪ کل مساحت خشکی‌های دنیا را شامل می‌شود.

اغلب خاک‌های شور و قلیا، طبیعی هستند، ولی بخش عمده‌ای از زمین‌های کشاورزی مورد کشت بواسطه تسطیح اراضی یا آبیاری شور شده‌اند. بر اساس آخرین آمار منتشر شده نزدیک به ۵۰٪ از کل سطح زیر کشت موجود در کشور ما به درجات مختلف با مشکل شوری، قلیایی بودن و غرقابی بودن روبرو است و پیش‌بینی می‌شود که در آینده این میزان تا ۷۵٪ کل اراضی پیشروی کند. (پریدا و داس^۲، ۲۰۰۵؛ پروایز و ساتیاواتی^۳، ۲۰۰۸). شوری هر ساله خسارت‌های زیادی به گیاهان زراعی در جهان به ویژه ایران وارد می‌نماید. اکثر گیاهان زراعی به تنش شوری حساس هستند و نمی‌توانند در شرایط شوری بسیار حاد، زنده بمانند و در صورت زنده ماندن، میزان عملکرد آن‌ها، کاهش پیدا می‌کند.

اثرات مخرب شوری ممکن است شامل خشکی فیزیولوژیکی، عدم توازن تغذیه‌ای، سمیت بیش از اندازه یون‌های Na^+ و Cl^- به سمت سلول و ترکیبی از این فاکتورها باشد (داس^۴ و همکاران، ۱۹۹۲؛ میسرا^۵ و همکاران، ۲۰۰۶؛ اولین^۶ و همکاران، ۲۰۰۹). این اثرات زیان‌آور، تنش‌های ثانویه‌ای مثل تنش اکسیداتیو را ایجاد کرده که منجر به تولید اشکال فعال اکسیژن (ROS)^۷، مثل هیدروژن پراکسید (H_2O_2)، رادیکال‌های هیدروکسیل (OH) و یون‌های سوپرپراکسید (O_2^-) می‌گردد. این اشکال فعال اکسیژن از طریق خسارت اکسیداتیو چربی‌ها،

¹Food and Agriculture Organization

² Parida and Das

³ Parvaiz and Satyawati

⁴ Das

⁵ Misra

⁶ Evelin

⁷Reactive Oxygen Species (ROS)

پروتئین‌ها و اسیدهای نوکلئیک می‌توانند متابولیسم طبیعی را تخریب کنند (تانک-ازدمیر^۱ و همکاران، ۲۰۰۹).

اصلاح خاک، زهکشی و کنترل آب اگرچه قادر به تقلیل میزان و گسترش خاک‌های شور است با این حال هزینه‌های مهندسی آن بالاست. یکی دیگر از راه‌ها، ایجاد گیاهان متحمل به شوری از طریق روش‌های مرسوم اصلاح نباتات است. بهبود صفات متحمل به شوری، به این دلیل که این نوع صفات کمی هستند و توسط تعداد زیادی ژن کنترل می‌شوند، از طریق اصلاح نباتات کلاسیک با مشکلاتی همراه است که بخشی از این مشکلات با بکارگیری روش‌های نوین بیوتکنولوژی و مهندسی ژنتیک مرتفع می‌شود.

در زمینه بیوتکنولوژی شناخت ژن‌های دخیل در تحمل به شوری از منابع مناسب یکی از رویکردهای ابتدایی در زمینه تولید گیاهان متحمل به شوری است.

هالوفیت‌ها که حدود ۱٪ پوشش گیاهی جهان را تشکیل می‌دهند، گیاهانی هستند که برای تولیدمثل در شرایط محیطی در جایی که غلظت شوری در حدود دویست میلی مولار نمک و یا بیشتر می‌باشد، سازگاری پیدا کرده‌اند. این گیاهان به دلیل یکسری مزیت‌های ژنتیکی و مورفولوژیکی، بهترین منبع برای ژن‌های متحمل به شوری هستند (فلوورس و کولمر^۲، ۲۰۰۸).

از جمله گیاهان هالوفیت، گیاه کالارگراس می‌باشد که از گیاهان مقاوم به تنش شوری است که در این تحقیق مورد بررسی قرار خواهد گرفت. این گیاه بومی پاکستان است و رشد این گیاه نه تنها فراهم کننده بیوماس جهت استفاده بعنوان علوفه می‌باشد بلکه شرایط فیزیکی خاک را بهبود بخشیده و تصفیه و شستشوی نمک را تسریع می‌بخشد.

بطور کلی مکانیسم‌های به حداقل رساندن خسارت ناشی از شوری در گیاهان بالا شامل: ۱- کاهش ورود اولیه (به حداقل رساندن ورود) ۲- افزایش میزان خروج ۳- به حداقل رساندن بارگیری در آوند چوب یا به حداکثر رساندن بازیابی قبل از رسیدن به شاخه‌ها ۴- به حداکثر رساندن گردش دوباره از شاخه به آوند آبکش ۵- به حداکثر رساندن جایگذاری یا تخصیص درون سلولی به بخش‌های خاص از اندام هوایی (مثلا سلولهای مغز و یا برگ‌های پیر) و ۶- ترشح نمک به سطح برگ می‌باشد، در تمام این مکانیسم‌ها آنتی‌پورترهایی از قبیل: HKT_1 ، NHX ، AKT_1 و SOS_1 نقش دارند.

تنظیم هموستازی یون در درون سلول یکی از جنبه‌های مهم در مقاومت به تنش شوری است. یکی از پاسخ‌های اولیه سلول‌های گیاهی به تنش شوری، افزایش غلظت یون کلسیم در سیتوسول

¹Tunc-Ozdemir

²Colmer

و متعاقب آن فعال‌سازی سنسورهای پروتئینی یون کلسیم است. شناسایی سیستم SOS (حساسیت بسیار زیاد به شوری)¹ توضیح مناسبی از سیستم پیام‌رسانی سلول در پاسخ به تنش یونی و دخالت یون کلسیم در این فرآیند می‌باشد. آنالیز مولکولی منجر به شناسایی ۳ پروتئین درگیر در این سیستم به نام‌های SOS₁، SOS₂ و SOS₃ شده است که یک پیام کلسیم القا شده بوسیله تنش یونی را به هموستازی یونی متصل می‌کند. پروتئین SOS₃ یک سنسور یون کلسیم و یک عنصر ضروری در دریافت یون کلسیمی است که توسط تنش شوری القا شده است. ژن SOS₃ یک پروتئین متصل شونده به یون کلسیم را کد می‌کند. پروتئین SOS₂ یک سرین/ترئونین پروتئین کیناز است که دارای یک دومین کاتالیز کننده و یک دومین تنظیم کننده می‌باشد. پروتئین SOS₃ از طریق دومین تنظیم کننده با SOS₂ وارد واکنش می‌شود که ارتباط بین SOS₂ و SOS₃ به گونه‌ای است که دومین کاتالیز کننده پروتئین SOS₂ فعال می‌شود و سبب می‌شود که برای سوبسترا که همان SOS₁ می‌باشد (بر روی غشاء پلاسمایی قرار دارد) قابل دسترس شود. نهایتاً SOS₁ نیز فعال می‌شود. ژن SOS₁ که کدکننده یک آنتی‌پورتر Na^+/H^+ غشاء پلازما است، باعث خروج یون سدیم از سیتوسول به فضای آپوپلاست می‌شود.

هدف از این تحقیق جداسازی بخشی از ژن SOS₁ از گیاه هالوفیت کالارگراس *Leptochloa fusca*، به منظور معرفی آن در ایجاد سازواره‌های ژنی برای تولید گیاه تراریخت متحمل به شوری می‌باشد، همچنین برخی از پارامترهای فیزیولوژیکی نظیر کلروفیل a، کلروفیل b، کلروفیل کل، کاروتنوئید، پروتئین، فعالیت آنزیم کاتالاز، پراکسیداز گیاه کالارگراس نیز در پاسخ به تنش شوری بررسی خواهد شد.

¹Salt Overly Sensitive

فصل دوم

مروری بر منابع

۲-۱- مقدمه‌ای بر معرفی گیاه کالارگراس:

این گیاه با نام علمی *Leptochloa fusca* (L.) Kunth دارای $2x=2n=20$ کروموزوم و متعلق به خانواده Poaceae یا Gramineae می‌باشد. یک گراس C_4 می‌باشد و برای فتوسنتز بهینه به دمای بالایی نیاز دارد (کوروچی و همکاران، ۱۹۸۲).

مقاومت این گیاه به شوری برای اولین بار به وسیله کوروچی و همکاران گزارش شده است. مقاومت کالارگراس به شوری به دلیل توانایی این گیاه در کنترل غلظت سدیم و کلرید داخل برگ‌ها می‌باشد. ساندهو^۱ و همکاران اشاره کردند که در شرایط شوری این گیاه به صورت انتخابی سدیم و کلرید را از برگ‌ها به بیرون دفع می‌کند در حالی که محتوی پتاسیم در اندام‌های هوایی به صورت ثابت باقی می‌ماند. مکانیسم غالب در این گیاه در واقع ترشح نمک از طریق غده‌های نمکی سطح برگ و عمدتاً به صورت اسیدهای آلی می‌باشد (جوشی^۲ و همکاران، ۱۹۸۳). مدت‌ها بعد مشخص گردید که ترشح از طریق ریشه به همان اندازه اندام هوایی اهمیت دارد. هر چند در رابطه با مکانیسم مقاومت این گیاه به شوری تحقیقاتی صورت گرفته ولی با توجه به تحمل می‌زان بالای شوری از یک طرف و نیز مکانیسم‌های تثبیت نیتروژن در شرایط شوری از طرف دیگر، انجام تحقیقات فیزیولوژیکی و مولکولی جهت پی‌بردن به مکانیسم‌های مقاومت لازم به نظر می‌رسد. گیاه کالارگراس به عنوان یک گیاه تطبیق‌پذیر و هالوفیتی که تکثیر آن به آسانی صورت می‌پذیرد، دارای پتانسیل بالای تولید بیوماس بوده و می‌تواند در شرایط محیطی خاک‌های شور، زمین‌های مرتفع و غیرمرتفع به خوبی رشد کند (ظفر^۳ و مالیک، ۱۹۸۴).

در طبیعت یک گیاه دوساله یا چندساله است. تکثیر این گیاه از طریق بذر، قلمه ساقه، ری‌زوم یا قطعه‌ای از ریشه است. رشد این گراس در آب و هوای داغ و فصل باران‌های موسمی می‌باشد (یک گیاه ترموفیل محسوب می‌شود). در خاک‌های شور سدیمی دارای سیستم ریشه گسترده و فیبری می‌باشد (جوشی و همکاران، ۱۹۸۱). رشد این گراس در خاک نرمال بهتر از خاک شور است ولی در خاک‌های طبیعی و نرمال این گیاه نمی‌تواند با دیگر گونه‌ها رقابت کند و بواسطه رشد روی‌شی دی‌گر گیاهان بزودی حذف می‌شود. این گراس دارای ارتباط همزیستی قوی با باکتری‌های تثبیت‌کننده نیتروژن (باسیل گرم منفی) در ناحیه رای‌زوسفر می‌باشد. تثبیت نیتروژن از طریق رشد جلبک‌های آبی سبز و آزولا تحت شرایط

¹ Sandhu

² Jushi

³ Zafar

غرقابی ممکن است تا حدودی در فراهم کردن نی‌تروژن و صرفه جویی گونه سهی‌م باشد. دفع مؤثر نمک از شاخه (اندام هوایی)، کالارگراس را بعنوان یک گیاه سودمند برای دفع کردن نمک اضافی از ناحیه ریشه و فراهم کردن یک محیط ریشه‌ای بهتر برای رشد دی‌گر گونه‌ها معرفی می‌کند. ریشه‌های گسترده و فیبری گراس سبب باز کردن خاک، افزایش تبادل هوا، مواد آلی و هدایت هی‌درولی‌کی، کاهش PH رای‌زوسفر، تحریک فعالیت بیولوژی‌کی، حل کردن کربنات کلسی‌م بومی، افزایش شستشوی خاک، پائین آوردن سطح آب‌های زیرزمینی، آزاد کردن مواد غذایی گیاه و شاخ و برگ اندام هوایی می‌شود این عمل مواد آلی، هوموس و کود گیاهی خاک را افزایش داد و تبخیر از سطح را کاهش و به طور فزاینده‌ای خصوصیات فی‌زی‌کی خاک را بهبود می‌بخشد.

Kingdom	Plantae-Plant
Subkingdom	Tracheobionata-Vascular plants
Superdivision	Spermatophyta-Seed plants
Division	Magnoliophyta-Flowering
Class	Liliopsida-Monocotyledons
Subclass	Commelinidae
Order	Cyperales
Family	Poaceae-Grass family
Genus	<i>Leptochloa</i> P. Beauv.-sprangletop
Species	<i>Leptochloa fusca</i> (L.) Kunth-Malabar sprangletop
Subspecies	<i>Leptochloa fusca</i> (L.) Kunth ssp. <i>Fascicularis</i> (Lam.) N.
	<u>Snow-bearded sprangletop</u>

کالارگراس در بسیاری از نواحی گرمسیری و نیمه گرمسیری یافت می‌شود. توزیع و انتشار این گیاه از آفریقا تا آسیا و استرالیا می‌باشد. در پاکستان به صورت معمول کالارگراس نامیده می‌شود که به عنوان یک گیاه پی‌شگام و اولیه می‌تواند در شرایط خاک‌های شور و قلیا و اشباع شده از آب و به صورت عمده خاک‌های لم‌ی‌زرع رشد کند (ساندهو و مالیک، ۱۹۷۵).

این گراس به طور عمده در خاک‌های شور و شور سدی‌می در پاکستان کشت می‌شود و به عنوان یک اصلاح کننده برای این خاک‌ها شناخته شده است (حسین^۱ و حسین، ۱۹۷۰).

¹ Hussain

این گراس عملکرد بالای ۴۰ تن در هکتار را دارد، کالارگراس می تواند به عنوان یک ماده اولیه خام مناسب برای تولید کمپوست به کار رود و به دلیل محتوای لیگنینی بالایی که دارد می تواند به شکل گیری بهتر هوموس کمک کند. کالارگراس شرایط خاک را نیز بهبود می بخشد، بنابراین رشد دیگرو گونه ها را در جانشینی تسهیل می کند و محیط کلی خاک را اصلاح می نماید (محمودا و همکاران، ۱۹۹۴). همچنین رشد کالارگراس شرایط فیزیکی خاک را بهبود بخشیده و تصفیه و شستشوی نمک را تسریع می نماید. همچنین کاشت کالارگراس سبب افزایش مواد آلی خاک می شود که افزایش محتوی مواد آلی خاک نیز سبب کاهش میزان سدی می بودن خاک می شود.

۲-۲- تعریف تنش و دسته بندی تنش ها:

تنش به معنای وسیع آن به هر عامل یا ترکیبی از عوامل محیطی اطلاق می گردد که باعث شود گیاه نتواند به اندازه توان بالقوه ژنتیکی خود رشد کند. به عبارت دیگرتنش عبارت است از هر گونه تغییری در عوامل طبیعی نسبت به شرایط بهینه رشد گیاه که رشد و نمو را کاهش و یا به طور نامطلوب تغییری داده و موجب کاهش رشد و عملکرد گیاه شود. در بیشتر موارد تنش به عنوان دور شدن از شرایط معمول زندگی و ایجاد تغییرات و واکنش های در کلیه سطوح عملکرد در نظر گرفته می شود، این تغییرات قابل برگشت بوده و یا ممکن است پایدار باقی بمانند. اصطلاح برگشت پذیری در مواقعی به کار می رود که گیاهی که تحت تنش بوده است بعد از از بین رفتن عامل تنش زاتواند به وضعیتی اولیه خود برگردد. در حالتی که گیاه بعد از حذف عامل تنش نتواند دوباره به شکل اولیه خود برگردد، تنش برگشت ناپذیری می باشد.

- ۱- تنش زیستی: شامل علف های هرز، نماتدها و ارگانسیم های بیماریزا و آفات می باشد.
- ۲- تنش غیرزیستی: مانند تنش های شیمیایی (شوری، مسمومیت یونی، فلزات سنگین، علف کش ها و آفت کش ها)، حرارت (سرما و گرما)، آب (خشکی و غرقابی)، تشعشع (مادون قرمز، ماوراء بنفش) می باشند.

۲-۳- تنش شوری و شوری خاک:

تنش شوری از مهمترین تنش های غیرزیستی است که اثرات زیانباری بر عملکرد گیاه و کیفی محصول دارد. از مشخصه های یک خاک شور، سطوح سمی کلریدها و سولفات های سدی می باشد. مشکل شوری خاک در اثر آبیاری، زهکشی نامناسب، پی شروی در

¹Mahmood

مناطق ساحلی و تجمع نمک در نواحی بیابانی و نیمه بیابانی در حال افزایش است. شوری بر رشد گیاه یک عامل محدود کننده است به این دلیل که باعث ایجاد محدودیت‌های تغذیه‌ای از طریق کاهش جذب فسفر، پتاسیم، نیترات و کلسیم، افزایش غلظت یون‌های کلر و سدیم درون سلولی و تنش اسمزی می‌گردد. در شرایط وقوع شوری، یون‌های مثل Na^+ و Cl^- ، به داخل لایه‌های هی‌دراسیونی پروتئین‌ها نفوذ کرده، سبب اختلال در کار این پروتئین‌ها می‌شوند. مسمومیت یونی، تنش اسمزی و کمبود مواد مغذی که در شرایط وقوع شوری رخ می‌دهد، سبب به هم خوردن توازن متابولیکی و در پی آن تنش اکسیداتیو می‌گردند. مکانیسم‌های تحمل به شوری را می‌توان به هموستازی (شامل هموستازی یونی و تنظیم اسمزی)، کنترل صدمات ناشی از تنش (جبران صدمات و خنثی سازی مسمومیت) و تنظیم رشد دسته‌بندی کرد. تلاش‌های زی‌بادی جهت درک مکانیسم‌های تحمل به شوری صورت گرفته است. موفقیت برنامه‌های اصلاحی با هدف نهایی بهبود عملکرد محصول به دلیل فقدان درک روشنی از اساس مولکولی تحمل به تنش شوری تاکنون چندان موفقیت آمیز نبوده است. پیشرفت‌های اخیر در زمینه آنالیز موتانت‌های غیر متحمل به شوری در گیاه مدل آرابیدوپسیس و کلون سازی مولکولی مکان‌های ژنی مربوطه، تا حدودی به روشن شدن مسیرهای انتقال پیام تنش شوری کمک نموده است.

مانس و همکارانش در سال ۱۹۸۶ مدل کلی دو فازی را در مورد مهار رشد، بوسیله شوری ارائه کردند. در فاز ۱، به علت اثرات اسمزی شوری خاک روی ارتباطات آبی گیاه، رشد گیاه کاهش می‌یابد. فاز ۱ مهار رشد، به نمک موجود در محیط وابسته است، مهار رشد در این فاز به دلیل سمیت نمک در گیاه نیست. در دوره‌های طولانی‌تر شوری، نمک وارد شده به گیاه موجب شروع فاز ۲ آسیب‌های شوری می‌گردد. در فاز ۲، کاهش رشد به دلیل اثرات اختصاصی نمک روی متابولیسم سلولی می‌باشد. گلیکوفیت‌ها و هالوفیت‌ها پاسخ مشابهی را در فاز ۱ کاهش رشد دارند. اما فاز ۲ کاهش رشد فقط در گلیکوفیت‌ها دیده می‌شود و هالوفیت‌ها قادرند با مکانیسم‌های خاص از حضور غلظت‌های سمی یون در سیتوپلاسم خود ممانعت کرده و باعث کاهش فاز ۲ مهار رشد شوند. بنابراین مدل دو فازی مهار رشد بهترین مدل برای نشان دادن پاسخ گلیکوفیت‌ها به شوری است (ارکوت^۱ و همکاران، ۲۰۰۰).

شوری خاک یک مشکل شایع محیطی می‌باشد که مختص نواحی خشک و نیمه خشک است.

¹ Orcutt

در احیاء زمین‌های شور مشکلاتی از قبیل: کمبود آب تازه برای شستشو و تصفیه نمک، سیستم زهکشی ضعیف طبیعی و هزینة بالای ساخت و نگهداری سیستم زهکشی وجود دارد. بنابراین زمین‌های تحت تأثیر شوری و آب‌های شور مزه می‌توانند برای کشت گیاهان متحمل به شوری استفاده شوند، زیرا گونه‌های هالوفیت مانند *Suaeda fruticosa*، *Leptochloa fusca* و *Atriplex prostrata* ذخیره‌کننده نمک بوده و می‌توانند برای بهبود خاک‌های شور مورد استفاده قرار گیرند (چادھاری^۱ و همکاران، ۱۹۶۴ و کیفر^۲ و آنگر^۳، ۲۰۰۰). شوری بیش از حد خاک دلیل کاهش عمده عملکرد رنج وسیعی از محصولات زراعی سرتاسر دنیا می‌باشد. تقریباً ۸۰۰ میلیون هکتار از خشکی‌های زمین تحت تأثیر شوری خاک قرار دارند (زابل^۴، ۱۹۹۴) (۶ درصد از کل مساحت خشکی‌های زمین). از ۱/۵ بیلیون هکتار زمین که مورد کشت و کار قرار می‌گیرند، حدود ۵ درصد (۷۷ میلیون هکتار) تحت تأثیر شوری می‌باشد (مانس^۵ و همکاران، ۱۹۹۹). متأسفانه مشکل شور شدن زمین‌ها اغلب به واسطه اعمال کشاورزی نادرست در حال افزایش است، تقریباً ۱/۳ زمین‌هایی که به صورت کشت آبی مورد استفاده هستند در معرض خطر شور شدن قرار دارند. علی‌رغم مساحت نسبتاً کمشان، تخمین زده می‌شود که زمین‌هایی که به صورت کشت آبی مورد استفاده قرار می‌گیرند، ۱/۳ غذای دنیا را تولید می‌کنند، لذا شور شدن این منابع نگران‌کننده است. با این وجود شوری در زمین‌زارها حداقل در برخی نواحی دنیا نظیر استرالیا، جنوبی نیوزیلند، مشکل مهم و در حال رشد است. تخمین زده شده است که تا سال ۲۰۵۰، هفده میلیون هکتار از زمین‌های زراعی استرالیا تحت تأثیر شوری قرار خواهند گرفت (مانس، ۲۰۰۲). مشکل شوری اراضی کشاورزی احتمالاً بوسیله تغیری در دادن اعمال زراعی جهت جلوگیری از شور شدن خاک‌ها به وسیله تدابیر اجرا شده برای بهبود دوباره خاک‌های شور شده، به بهترین نحو قابل حل می‌باشد. به هر حال این چنین روش‌هایی از طریق اصلاح نباتات متداول یا تکنولوژی‌های دست‌ورزی ژنتیکی برای تولید ارقام متحمل به شوری نیز به خوبی تکمیل می‌شود. در این روش‌ها با بهره‌گیری از ارقام متحمل به شوری، میزان رشد و عملکرد در واحد سطح در زمین‌های تحت تأثیر شوری افزایش می‌یابد.

– اثرات شوری بر روی بخش‌های مختلف گیاه:

• بستن روزنه:

² Chaudhari

³ Keiffer

¹ Ungar

⁴ Szabolcs

⁵ Munns

تنش شوری ممکن است منجر به بستن روزنه‌ها شود که این امر منجر به کاهش دسترسی دی‌اکسید کربن در برگ‌ها شده و از تثبیت کربن ممانعت می‌کند (پریدا^۴ و داس^۵، ۲۰۰۵). در نتیجه این امر کلروپلاست‌ها در معرض انرژی برانگیختگی بالایی قرار گرفته و گونه‌های فعال اکسیژن تولید و سبب القا تنش اکسیداتیو می‌شوند (پرویز^۳ و ساتیاواتی^۷، ۲۰۰۸).

• شوک اسمزی بیش از اندازه:

سطح شوری بالای خاک ممکن است منجر به تنش اکسیداتیو و همچنین شوک اسمتیکی بالا برای گیاهان شود که منجر به از دست رفتن آماس سلولی می‌شود (باعث کاهش فشار تورژسانس سلول می‌شود) (بورسانی^۱ و همکاران، ۲۰۰۱). در شرایط تنش اسمزی ایجاد شده توسط تنش شوری، گیاهان برای حفظ فشار تورژسانس و ادامه ورود آب به سلول‌هایشان، ترکیباتی (اسمولیت) را سنتز می‌کنند که پتانسیل آبی درون سلول‌ها را منفی‌تر می‌سازد و به گیاه اجازه تورگور را می‌دهد این فرآیند را تنظیم اسمزی گویند. تنظیم اسمزی به جذب آب در سلول کمک نموده و مانع از خروج آن از سلول می‌شود و در شرایط تنش به سلول اجازه رشد و گسترش را داده و تا حدودی از بسته شدن روزنه‌ها نیز جلوگیری می‌نماید و مانع توقف تثبیت CO₂ می‌شود (ارکوت و نیلسون^۲، ۲۰۰۰؛ پریدا و داس، ۲۰۰۵).

• ممانعت از تقسیم سلولی:

تنش شوری ممکن است با اثر بر روی بیان ژن‌های اصلی چرخه سلولی روی تقسیم سلولی و افزایش سلولی اثر گذاشته و منجر به ممانعت از رشد شود (بورسانی و همکاران، ۲۰۰۰).

• ممانعت از فتوسنتز:

تنش شوری ممکن است از تغییر اثر بر روی بازده جابجایی و آسی می‌الاسیون محصولات فتوسنتز و بستن روزنه بر فتوسنتز تأثیر بگذارد. (ژیانگ^۶ و ژو^۷، ۲۰۰۲). کاهش فتوسنتز در در نتیجه اشغال شدن مکان‌های کلسمی توسط سدیم در سلول گیاه می‌باشد (کافی^۸ و همکاران، ۲۰۰۷).

⁴ Prida

⁵ Das

⁶ Parvaiz

⁷ satyawati

¹ Borsani

² Xiong

³ Zhu

⁴ Kafi